

Taizs Gergő

TŰR ÉS HATÁROL

2022-06-27 | **VERS**

Beköltözöl a keskeny sávba, a város névtelen
félszigetére, ahol a lakótelep a kertekre hajol,
gazdátlan vaslépcsők fagyzugos fokai közé.
A nadrágszárat zokniba tűröd, akár giccses
balusztrádra, felhúzott térdedre könyökölsz.

Merre indulnál onnan, ahová csak megérkezni lehet?
Addig bámulsz a Napba, míg szerteszét pislogod
húlt helyét. Faggatod a lét könnyűszerkezetét,
végtelenedik a naphosszat vonzolt sötétség,
csak éjjelente mentesülsz az árnyak terhétől,
mikor az ipari csenden átsejlik az égitestek
araszolása. Hallgatod, ahogy kinyílnak a csillagok,
a forgástengelyek és keringési pályák felidéznek
túlmozgásos álmaid delíriumát. Hajnalra a fény
rádermed szemhéjadra. Mire belefeledkeznél
magadba, már másvalaki vagy. Elképzeled az utolsó
szó jogát. Találkozás egy nem létező személlyel.

kép | shutterstock.com